

Vyjádření ke svolání společné schůze všech plenárních orgánů svazu

Protože jsem byl vyzván, abych se vyjádřil z právního hlediska k legálnosti svolání všech plenárních orgánů SCHČT na 7. 12. 2016, činím tak, přestože k této věci se vyjadřovalo již několik jiných právníků. Z těchto vyjádření však zřejmě členové svazu nebudou moudří, protože tato vyjádření jsou rozporná podle toho, která skupina členů svazu si je zadala.

Ono totiž soukromé právo, kam patří i právo spolkové, přestalo být od roku 2014 jednoznačné a nestanoví již jasná pravidla, přestože by tak být mělo. Proto prakticky každý výklad je možný a který z těchto výkladů je správný, to určí jedině soud, avšak až z několik měsíců či dokonce let. A ani v takovém případě nebude navozen stav právní jistoty, protože ten je možný až po potvrzení výroku soudu soudem druhoinstančním (v případě odvolání) a ještě lépe aprobovaný rozhodnutím Nejvyššího soudu. Takové je dnes právo!

K dané záležitosti se doposud vyjadřovali především advokáti, což jsou soukromí podnikatelé, a tak ani nepřekvapí, že jejich stanoviska svědčí právě té straně, která si jejich vyjádření objednala.

Pokusím se tedy jako teoretik práva a vysokoškolský pedagog v oblasti práva zaujmout doufám objektivní stanovisko. Avšak v tom není podstata věci. Chtěl bych se k dané záležitosti vyjádřit především jako dlouholetý člen svazu, protože tento problém je především svazový a až v druhé řadě právní.

Počátek dnešní krizové situace ve svazu je třeba hledat v nevhodných stanovách (nelze říci nesprávných, protože dnes spolek může mít prakticky jakékoliv stanovy, které si schválí), které byly přijaty z podnětu bývalého předsednictva na konferenci v loňském roce. Jejich nesprávnost byla zcela zřejmá, a proto jsem předložil konferenci jiný návrh stanov. Delegáti však těsnou většinou schválili návrh stanov předložený předsednictvem. To je ostatně typické pro naši jezdeckou a chovatelskou veřejnost. Před několika lety jsem na konferenci ČJF kritizoval tehdejší oficiální návrh stanov a jeden ze známých funkcionářů sedící se mnou u stolu řekl: „Já tomu vůbec nerozumím.“ To mu však nijak nebránilo v tom, aby nehlasoval ve prospěch návrhu stanov předloženého výkonným výborem. Po čase byly stanovy ČJF upraveny ve smyslu mého návrhu.

Nevhodnost těchto nových stanov SCHČT se ukázala v letošním roce při územní členské schůzi (ÚČS) ve Zduchovicích, kdy samo předsednictvo bylo zaskočeno textací těchto vlastních stanov. No, a protože se vývoj této ÚČS neodvíjel podle scénáře připraveného předsednictvem, avšak zcela podle stanov, rozhodl se předseda svazu jednání ÚČS předčasně ukončit, čímž překročil své pravomoci (viz můj článek „Raději předpisy vytváříme, než je dodržujeme“ uveřejněný na stránkách svazu v dubnu t. r.). Nelze tedy souhlasit s právním stanoviskem AK Janák a partneři, které bylo rozesláno spolu s pozvánkou na „společnou schůzi všech plenárních orgánů svazu“, která se má konat 7. 12. 2016. Autor tohoto stanoviska Mgr. Chamrád sice správně konstatuje, že svolavatel ÚČS (tj. předsednictvo) může tuto schůzi také předčasně ukončit. Avšak ÚČS nebyla ukončena na základě rozhodnutí jejího svolavatele (tj. předsednictva), ale individuálním rozhodnutím předsedy, což je zásadní rozdíl. Předseda právo rozpustit jednání ÚČS neměl, a proto toto jeho jednání nemělo žádné právní důsledky. Z dalšího jednání ÚČS vzešlí členové předsednictva jsou proto řádně zvoleni v souladu se stanovami stejně tak, jako zbývající členové předsednictva zvoleni na moravské ÚČS a na celostátní konferenci.

Členové bývalého vedení svazu se však s tímto stavem nesmířili a jednak nepředali agendu vedení svazu (což je zjevné pohrdání vůlí členské základny a nerespektování demokratické podstaty spolku, ale především je toto jednání protiprávní), jednak podali na svaz (tedy na nás – chovatele) žalobu k soudu. A proč? Protože vývoj ve svazu šel jinak, než očekávali nebo si přáli? Nebo snad proto, že

přišli o své funkce? Ale funkce ve společenské organizaci je především službou ostatním jejím členům. To tak touží po tom sloužit nám, ostatním členům? Nebo je to spíše tak, že jim jde především o moc a o peníze, jak o tom píše ve svém seriálu srdcervoucích článků na téma „o obětavých funkcionářích a chovatelích - nevděčnících“ členka bývalého předsednictva pí. Boušková, která osočuje odpůrce bývalého vedení svazu, že jim jde jen o moc a o peníze? Dosud jsem žil v přesvědčení, že funkce v SCHČT jsou čestné a nezištné, ale zřejmě tomu tak není. Protože členka bývalého vedení musí přece lépe než my – laici vědět, co tato činnost obnáší. Podezření v tomto směru vyvolává i ten fakt, že předchozí předsednictvo nikdy nepředložilo konferenci k odsouhlasení komplexní účetní závěrku včetně rozvahy, která by objasnila, jak je to s prostředky svazu jako celku v delším časovém období (informace o dotacích poskytnutých SCHČT jsou obecně dostupné a hovoří o překvapivě velkých částkách), řadu let se pracovalo bez schváleného rozpočtu apod. A to vše bylo tolerováno kontrolním orgánem svazu, jehož složení se bohužel ani nyní příliš nezměnilo.

A tak jsme dnes svědky stavu, který ten, kdo na něj bude hledět bez znalosti historických a personálních souvislostí, těžko pochopí.

1. Členové bývalého předsednictva podali žalobu k soudu na svaz, tedy na nás chovatele. Na soud se obvykle obrací ten člen svazu, který byl na svých právech jednáním svazu poškozen. Čím však byli poškozeni bývalí funkcionáři? Tím, že nebyli nově zvoleni? Jejich reputaci by jistě více prospělo, kdyby se snažili skromnou, obětavou prací ve prospěch svazu si opět důvěru chovatelů získat, než tím, že budou podávat žaloby k soudu. Vždyť vlna odporu proti bývalému vedení svazu na ÚČS ve Zduchovicích byla nepřehlédnutelná! Kromě toho mají možnost obrátit se na rozhodčí komisi svazu, která rozhoduje sporné záležitosti z oboru spolkové samosprávy a spory mezi členem a spolkem. A když už se obrátili na soud, tak proč nerespektují usnesení plenárních orgánů a nevyčkají, jak soud rozhodne? Nebo oni již vědí, že jim soud přisvědčí? Vždyť s návrhem na vydání předběžného opatření neuspěli! Jejich povinností tedy bylo, jako nás všech ostatních členů, řídit se usneseními plenárních orgánů, jak to ukládá čl. V stanov SCHČT, minimálně do doby, než soud rozhodne. Jejich jednání je však zcela svévolné a ve svazových podmínkách neslýchané.
2. Členové předsednictva zvolení na moravské ÚČS se kromě ing. Zicha práce předsednictva nezúčastňují, čímž neplní své povinnosti, které mají vůči těm chovatelům, kteří je zvolili. S členy předsednictva se setkávají jen na jakýchsi společných jednáních současného a bývalého předsednictva, když mají za zády své bývalé spolufunkcionáře.
3. Pan Růžička, který byl na moravské ÚČS navržen na funkci předsedy, se řádných jednání předsednictva vůbec jako jeho místopředseda nezúčastňuje, a proto po odstoupení nově zvoleného předsedy dr. Vítů nezbylo než pověřit dočasným vedením některého ze zbývajících členů předsednictva, tedy nikoli ponechat vedení předsednictva na jeho místopředsedovi. Kromě toho, že pan Růžička neplní své povinnosti, které pro něho vyplývají z funkce místopředsedy předsednictva, prokazuje navíc jako dlouholetý funkcionář zásadní neznalosti stanov a ostatních pravidel činnosti spolku, když sám svolává jakousi valnou hromadu (shromáždění všech členů svazu), tedy orgán, jaký stanov SCHČT neznají, sám o své vůli odvolává člena pověřeného řízením předsednictva apod. Jako dlouholetý funkcionář by měl přece vědět, že předsednictvo je kolektivní statutární orgán a ten rozhoduje svým usnesením. Samotná vůle jednotlivých jeho členů je v této souvislosti nevýznamná.
4. Vyvrcholením této situace je naprostá svazová ekvilibristika, kdy pan Růžička svolává na jeden den a do jednoho místa jak oblastní schůze všech čtrnácti krajů, tak ÚČS jak Čech, tak Moravy a ještě celostátní konferenci. To už je do značné míry „vylepšená“ verze původně plánované valné hromady (shromáždění všech členů), o které bylo jednáno a snad i hlasováno na společné schůzce současného a bývalého předsednictva dne 11. 10. 2016.

(Podle vyjádření některých účastníků této schůzky však k žádnému oficiálnímu hlasování nedošlo.) A právě tento obsahový rozpor mezi projednávanou jakousi valnou hromadou a následně panem Růžičkou svolanou schůzí všech plenárních orgánů svazu činí toto svolání zmatečným, a tedy neplatným (o něčem jiném bylo v předsednictvu „hlasováno“ a něco jiného bylo svoláno). Lze jen doufat, že předsednictvo tento zmatečný stav uvede včas na pravou míru.

5. Pan Růžička v pozvánce na uvedenou schůzi všech plenárních orgánů zavádí zcela svévolný a se stanovami rozporný režim usnášeníschopnosti jednotlivých plenárních orgánů svazu. Tedy potvrzuje se metoda práce členů bývalého předsednictva, jak jsem ji nazval ve svém článku z dubna t. r., tedy raději předpisy vytváříme, než je dodržujeme. Již pro tuto rozpornost se stanovami je uvedené svolání vadné, a pokud by mělo tak proběhnout, jak je předpokládáno v pozvánce, pak je při nedostatku usnášeníschopnosti orgánů (kterou lze očekávat) stejně neplatné a přítomným členům jen vzniknou marně vynaložené náklady na účast na tomto jednání.
6. Za pozornost stojí i to, že pozvánky na uvedenou akci byly rozeslány doporučenou poštou, což při více než 700 členech svazu a částce 46 Kč za jednu zásilku je přes 30 000 Kč. Kromě toho zásilka obsahuje odpovědnostní obálku, kterou také platí SCHČT, což může znamenat dalších více než 10 000 Kč. Kdo zmocnil pana Růžičku k tomuto výdeji svazových peněz a jak to odpovídá rozpočtu svazu? Za povšimnutí stojí i to, že tyto zásilky byly odeslány z pošty v Novém Bydžově, tedy nikoliv v sídle svazu a ani ne v místě bydliště pana Růžičky. Vznikají tedy pochybnosti, zda uvedená akce je vůbec vůlí pana Růžičky. Připomínám, že pokud člen orgánu právnické osoby svévolně vynakládá její prostředky, pak by měl být volán k jejich úhradě.
7. Tedy místopředseda Růžička si jednak neplní povinnosti, které pro něho vyplývají z funkce člena předsednictva, jednak jedná svévolně v pravomocích, které náleží jen předsednictvu jako celku, porušuje stanovy a ještě marně vynakládá prostředky svazu. Jestli se místopředseda Růžička rozhodl hrát roli jakéhosi Trojského koně bývalého vedení v nynějším předsednictvu svazu, pak bude muset počítat s důsledky. Připomínám, že podle čl. V stanov může členství v SCHČT zaniknout i vyloučením pro porušování stanov.
8. Zřejmě už i v SCHČT nazrál čas k tomu, aby byl vytvořen i zde disciplinární řád. Vidíme, že členové bývalého předsednictva nerespektují usnesení plenárních orgánů svazu, dále pořádají centrální svazové akce, svévolně nepředali agendu svazu včetně přístupu k účtu a k internetovým stránkám svazu. Nejen, že nerespektují usnesení plenárních orgánů svazu, ale ochromují činnost svazu a především tím, že stále drží informační kanál svazu, jednostranně ve svůj prospěch informují chovatelskou veřejnost a pokračováním v této praktice vytvářejí zmatečný obraz SCHČT ve veřejnosti. Porušují tak čl. V stanov. Zneužívají přítom funkcionářské nezkušenosti většiny členů současného předsednictva, které je očividně zaskočeno tímto neslýchaným jednáním bývalých a i některých současných členů předsednictva.

JUDr. Ing. Jaroslav Staněk, CSc.